

[J. K. Hansen]

I § 42 i forretningsordenen for folketinget står der:

»Tinget kan endvidere tilstå et medlem, der er minister, orlov og bestemme, at stedfortræderen midlertidigt tager sæde i tinget, når han over for formanden erklærer, at han på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv for en periode af mindst 1 måned ikke regelmæssigt« – jeg understreger: ikke regelmæssigt – »vil kunne give møde i tinget.«

Det, Danmarks retsforbund foreslår her, er egentlig, at ordet »regelmæssigt« slettes, og hvis det skulle kunne give en minister et bedre alibi for at søge orlov, kunne man sådan set ikke have noget imod det.

Forslagsstillerne siger i bemærkningerne til forslaget, at principielt finder man, det burde være en fast regel, at et folketingsmedlem søgte orlov fra tinget, i samme øjeblik han udnævnes til minister, da det jo er en kendsgerning, at han ikke samtidig kan varetage hvervet som folketingsmedlem fuldt ud. Det er en påstand, som jeg ikke tror kan dokumenteres.

I den socialdemokratiske folketingsgruppe ser vi ikke umiddelbart nogen grund til at ændre folketingets forretningsorden på dette punkt. Vi er naturligvis villige til i sammenhæng med en eventuel revision – jeg ved slet ikke, om en sådan er forestående – af forretningsordenen for folketinget at se på dette område også, men på det foreliggende grundlag vil vi afvise forslaget.

Keld Andersen (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Ninn-Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg på det konservative folkepartis vegne knytte nogle ganske få bemærkninger til dette lovforslag fra Danmarks retsforbund. Man bruger jo, som allerede den foregående taler var inde på, et forslag til folketingsbeslutning til at fremkomme med noget, som man håber vil udvikle sig til en praksis. Det kan vist næppe være mere vagt. Man håber altså med sit forslag, at der vil udvikle sig den praksis, at samtlige ministre, der tillige er medlemmer af folketinget, vil søge orlov.

Nu er det jo sådan, at vi har tradition for i folketinget, at ministre, der tillige er medlemmer af folketinget, fortsætter med at være dette, når de er blevet ministre.

Jeg kan da godt se, at der måske ville være nogle fordele ved, at det ikke var sådan, at man både kunne være medlem af folketinget og minister; der kunne bl. a. nævnes den fordel, at man herved fik adskilt den lovgivende og den udøvende magt.

På den anden side er der også en række vanskeligheder; jeg kan nævne, at man f. eks. i nogen grad ville miste kontakten med sin kreds.

Vi mener i det konservative folkeparti, at dette må være et enten-eller. Enten har man mulighed for både at være medlem af folketinget og minister, eller også kan man det ikke. Ifølge grundloven kan man godt, og vi er indtil videre tilfredse med, at det er på denne måde. Det kan efter min opfattelse ikke være løsningen, at man skal tage orlov fra folketinget. Det må som sagt være et enten-eller, som man f. eks. har det i Norge. Men det kræver, som jeg allerede har nævnt, en grundlovsændring, og det er vistnok for lille en sag til ligefrem at fremsætte forslag om en ændring af grundloven.

På denne baggrund skal jeg på det konservative folkepartis vegne afvise forslaget.

Voigt (FP):

Vi har selvfølgelig også i fremskridtspartiet debatteret dette forslag, og jeg kan ikke som den foregående ordfører sige, at vi bare afviser forslaget, men som tingenes tilstand er lige nu, er der i hvert fald et flertal i mit partis folketingsgruppe, som ikke mener at kunne støtte forslaget. Vi vil naturligvis her lytte til, hvad ordføreren for forslagsstillerne siger, og vi vil også lytte til de røster, der kommer i udvalget for forretningsordenen, og til argumenterne og ikke mindst styrken i argumenterne. Men en forudsætning for, at vi kan støtte forslaget, må nok være, at der bliver indføjet en regel om, at hvis en minister skal have orlov som folketingsmedlem, kan han ikke samtidig oppebære både ministerløn og folketingsgage.

I øvrigt siger § 42, stk. 2, sidste punktum, klart, at en minister, selv om han har fået bevilget orlov som folketingsmedlem, stadig væk kan have sin gang her i tinget som minister og også tale i tinget som minister, og det mener vi umiddelbart er en god ordning og en tilstrækkelig ordning for nærværende.